

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1046/2014 z dnia 28 lipca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w odniesieniu do kryteriów obliczania dodatkowych kosztów ponoszonych przez podmioty zajmujące się połowami, chowem i hodowlą, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury z regionów najbardziej oddalonych 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1047/2014 z dnia 29 lipca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w zakresie krajowych lub regionalnych strategii, które państwa członkowskie mają opracować do celów programu „Mleko w szkole” 4
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1048/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. ustanawiające przepisy dotyczące działań informacyjnych i promocyjnych skierowanych do opinii publicznej oraz działań informacyjnych skierowanych do beneficjentów w związku z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego 6
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1049/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. w sprawie charakterystyki technicznej działań informacyjnych i promocyjnych w związku z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego 9
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1050/2014 z dnia 6 października 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 14

DECYZJE

2014/695/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Rady z dnia 29 września 2014 r. upoważniająca Włochy do stosowania na określonych obszarach geograficznych obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego oraz LPG używanych do celów grzewczych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE** 16
-

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 906/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wydatków w zakresie interwencji publicznej (Dz.U. L 255 z 28.8.2014)** 19

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 1046/2014

z dnia 28 lipca 2014 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w odniesieniu do kryteriów obliczania dodatkowych kosztów ponoszonych przez podmioty zajmujące się połowami, chowem i hodowlą, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury z regionów najbardziej oddalonych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011⁽¹⁾, w szczególności jego art. 72 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie rozdziału V rozporządzenia (UE) nr 508/2014 Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR) może przyznawać wsparcie na rekompensatę dodatkowych kosztów ponoszonych przez podmioty zajmujące się połowami, chowem i hodowlą, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury z najbardziej oddalonych regionów Unii, o których mowa w art. 349 Traktatu.
- (2) Aby utrzymać konkurencyjność niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury, pochodzących z najbardziej oddalonych regionów Unii, względem podobnych produktów z innych regionów Unii, w 1992 r. Unia wprowadziła środki w celu rekompensaty powiązanych dodatkowych kosztów ponoszonych przez sektory rybołówstwa i akwakultury. Środki wyrównawcze na lata 2007–2013 zostały określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 791/2007⁽²⁾. Ze względu na sytuację strukturalną, społeczną i gospodarczą najbardziej oddalonych regionów Unii, dodatkowo utrudnioną przez ich oddalenie, charakter wyspiarski, niewielkie rozmiary, trudną topografię, zależność gospodarczą od niewielkiej liczby produktów, a także szczególne warunki klimatyczne, należy kontynuować przyznawanie wsparcia na rekompensatę dodatkowych kosztów połowów, chowu i hodowli, przetwarzania i wprowadzania do obrotu niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury od dnia 1 stycznia 2014 r. Rekompensata dodatkowych kosztów ponoszonych przez podmioty w tych regionach rzeczywiście umożliwia im utrzymanie rentowności.
- (3) Te dodatkowe koszty powinny być określone w planie rekompensat, o którym mowa w art. 72 rozporządzenia (UE) nr 508/2014.
- (4) W celu zapewnienia zharmonizowanego i równego traktowania wszystkich zainteresowanych regionów, poprzez lepszą porównywalność między regionami w każdym kolejnym roku, a w szczególności w celu uniknięcia nadmiernej rekompensaty dodatkowych kosztów, należy określić kryteria obliczania dodatkowych kosztów wynikających ze szczególnych utrudnień występujących w najbardziej oddalonych regionach Unii. Stosowanie wspólnych kryteriów zagwarantuje korzystanie z jednolitej metody obliczania dodatkowych kosztów w odniesieniu do wszystkich zainteresowanych regionów.
- (5) Referencyjne koszty produktów lub kategorii produktów ponoszone przez podmioty w kontynentalnej części państwa członkowskiego lub na terytorium Unii, na podstawie których określa się dodatkowe koszty, należy oszacować z zachowaniem szczególnej ostrożności w celu uniknięcia nadmiernej rekompensaty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 791/2007 z dnia 21 maja 2007 r. wprowadzające system wyrównania dodatkowych kosztów poniesionych przy wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów rybołówstwa z Azorów, Madery, Wysp Kanaryjskich oraz Gujany Francuskiej i Reunion (Dz.U. L 176 z 6.7.2007, s. 1).

- (6) Istnieją produkty lub kategorie produktów, dla których nie ma kryteriów porównawczych lub jednostek pomiaru w kontynentalnej części terytorium danego państwa członkowskiego. W takich przypadkach odniesienie dla obliczeń dodatkowych kosztów ustala się poprzez porównanie z kosztami równoważnego produktu lub kategorii produktów ponoszonymi przez podmioty z kontynentalnej części terytorium Unii.
- (7) Ze względu na różne warunki rynkowe w regionach najbardziej oddalonych, wahania połowów i zasobów oraz popytu rynkowego należy pozostawić zainteresowanym państwom członkowskim określenie produktów rybołówstwa i akwakultury lub kategorii produktów kwalifikujących się do rekompensaty, ich odpowiednich maksymalnych ilości oraz poziomów kwot rekompensaty w ramach całkowitej kwoty przyznanej państwu członkowskiemu.
- (8) Państwa członkowskie powinny ustalić kwotę rekompensaty na poziomie umożliwiającym odpowiednie zrównoważenie dodatkowych kosztów wynikających ze szczególnych trudności w regionach najbardziej oddalonych oraz unikanie nadmiernej rekompensaty. W tym celu kwota rekompensaty powinna również uwzględniać inne rodzaje interwencji publicznej, w tym wszelką pomoc państwa zgłoszoną na podstawie art. 108 ust. 3 Traktatu i art. 73 rozporządzenia (UE) nr 508/2014, mające wpływ na poziom dodatkowych kosztów.
- (9) W celu zapewnienia zharmonizowanego przedstawiania dodatkowych kosztów należy podawać dodatkowe koszty na podstawie ton masy w relacji pełnej, zdefiniowanych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽¹⁾ i rozporządzeniu Komisji (WE) nr 409/2009 ⁽²⁾, które ustanawia unijne współczynniki przeliczeniowe i kody postaci dla świeżych i świeżych solonych ryb przetworzonych, w celu przeliczenia masy ryb przechowywanych lub przetworzonych na masę ryb w relacji pełnej na potrzeby monitorowania połowów.
- (10) W celu wykazania, że nadmierna rekompensata nie ma miejsca, państwa członkowskie powinny włączyć odpowiednie informacje na temat wdrażania mechanizmu rekompensaty do rocznego sprawozdania z realizacji określonego w art. 114 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 508/2014.
- (11) Aby umożliwić szybkie zastosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, biorąc pod uwagę fakt, że wydatki kwalifikują się już do otrzymania wkładu z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego od dnia 1 stycznia 2014 r. zgodnie z art. 65 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ⁽³⁾, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia kryteria obliczania dodatkowych kosztów poniesionych w okresie kwalifikowalności określonym w art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 przez podmioty zajmujące się połowami, chowem i hodowlą, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury pochodzących z najbardziej oddalonych regionów Unii, o których mowa w art. 349 Traktatu, ze względu na szczególne ograniczenia przedmiotowych regionów najbardziej oddalonych.

Artykuł 2

1. Dodatkowe koszty, o których mowa w art. 1, oblicza się oddzielnie dla każdego z następujących rodzajów działalności:

- a) połowy;
- b) chów i hodowla;
- c) przetwarzanie;
- d) wprowadzanie do obrotu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 409/2009 z dnia 18 maja 2009 r. ustalające wspólnotowe współczynniki przeliczeniowe i kody postaci stosowane do przeliczania masy ryb przetworzonych na masę ryb w relacji pełnej oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2807/83 (Dz.U. L 123 z 19.5.2009, s. 78).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

2. W ramach każdego z rodzajów działalności, o których mowa w ust. 1, dodatkowe koszty obliczane są w odniesieniu do pozycji wydatków, wymienionych w planach rekompensat, o których mowa w art. 72 rozporządzenia (UE) nr 508/2014, w odniesieniu do każdego produktu lub kategorii produktów określonych przez państwa członkowskie jako kwalifikujące się do rekompensaty.
3. Dodatkowe koszty określane są dla każdej podanej pozycji wydatków, jako różnica między kosztami ponoszonymi przez podmioty w przedmiotowych regionach najbardziej oddalonych, pomniejszone o wszelkie rodzaje interwencji publicznej mające wpływ na poziom dodatkowych kosztów, a porównywalnymi kosztami ponoszonymi przez podmioty z kontynentalnej części danego państwa członkowskiego.
4. W drodze odstępstwa od ust. 3, w przypadku pozycji wydatków typowych dla produktów lub kategorii produktów, dla których nie ma kryteriów porównawczych lub jednostek pomiaru w kontynentalnej części terytorium danego państwa członkowskiego, dodatkowe koszty określa się w stosunku do porównywalnych kosztów równoważnych produktów lub kategorii produktów, ponoszonych przez operatorów z kontynentalnej części terytorium Unii.
5. Podczas obliczania dodatkowych kosztów bierze się pod uwagę wszelkie interwencje publiczne, w tym wszelką pomoc państwa zgłoszoną na podstawie art. 108 ust. 3 Traktatu i art. 73 rozporządzenia (UE) nr 508/2014.

Artykuł 3

1. Obliczanie dodatkowych kosztów dokonywane jest wyłącznie na podstawie kosztów wynikających ze szczególnych utrudnień w regionach najbardziej oddalonych.
2. Obliczanie dodatkowych kosztów opiera się na średniej rocznej zarejestrowanych cen.
3. Dodatkowe koszty wyrażane są w euro na tonę masy w relacji pełnej i, w razie potrzeby, wszystkie składniki całkowitych kosztów dodatkowych przeliczane są na euro na tonę masy w relacji pełnej.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 1047/2014**z dnia 29 lipca 2014 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w zakresie krajowych lub regionalnych strategii, które państwa członkowskie mają opracować do celów programu „Mleko w szkole”**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 1 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że począwszy od dnia 1 sierpnia 2015 r., państwa członkowskie, które chcą korzystać z programu „Mleko w szkole”, muszą uprzednio posiadać, na poziomie krajowym lub regionalnym, krajową strategię dotyczącą jego wdrażania.
- (2) Art. 26 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 nakłada wymóg, by opracowując swoje strategie, państwa członkowskie sporządzały wykaz kategorii mleka i przetworów mlecznych, które będą kwalifikowały się do objęcia odpowiednimi programami. W celu poprawy efektywności programu „Mleko w szkole” strategia każdego państwa członkowskiego powinna również zawierać inne kluczowe elementy, a mianowicie: docelową grupę wiekową dzieci i częstotliwość dystrybucji, prognozy wydatków w ramach programu, w tym informacje dotyczące tego, czy dokonywane będą płatności krajowe, oraz procedury oceny skuteczności programu.
- (3) W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza wprowadzić środki towarzyszące, zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, również powinno opisać je w swojej strategii.
- (4) Należy ustanowić przepisy dotyczące krajowych lub regionalnych strategii, które państwa członkowskie mają opracować do celów programu „Mleko w szkole”. Przepisy te powinny być stosowane od 2015 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Certyfikacja**

1. Strategie na rzecz wdrażania programu „Mleko w szkole”, które państwa członkowskie mają opracować, jak określono w art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, są przedkładane Komisji do dnia 1 lipca każdego roku.
2. Strategie te zawierają przynajmniej:
 - a) wskazanie szczebla administracyjnego zarządzania programem „Mleko w szkole”;
 - b) wykaz kategorii mleka i przetworów mlecznych, wskazanych przy użyciu ich kodów CN, wybranych w ramach programu oraz wyjaśnienie procesu wyboru produktów, które mają być dostarczane;
 - c) procedury dostaw produktów w ramach programu, w tym częstotliwość i terminy dystrybucji i beneficjentów objętych tym programem;
 - d) szacunkowe wydatki w ramach programu, w tym informację na temat tego, czy będą dokonywane krajowe płatności zgodnie z art. 217 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, ze wskazaniem sposobów finansowania wszelkich płatności tego rodzaju;
 - e) procedury wprowadzone na potrzeby oceny efektywności programu.
3. W przypadkach gdy państwa członkowskie decydują się na wprowadzenie środków towarzyszących krajowemu programowi „Mleko w szkole” zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, są one zobowiązane do opisania tych środków w swoich strategiach, z uwzględnieniem celów, oczekiwanych korzyści wynikających z zastosowania tych środków oraz sposobu ich finansowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

*Artykuł 2***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 1048/2014**z dnia 30 lipca 2014 r.****ustanawiające przepisy dotyczące działań informacyjnych i promocyjnych skierowanych do opinii publicznej oraz działań informacyjnych skierowanych do beneficjentów w związku z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azyłu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azyłu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 514/2014 ustanawia przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azyłu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego.
- (2) Jak pokazuje doświadczenie, obywatele Unii Europejskiej nie są w wystarczającym stopniu świadomi roli, jaką odgrywa Unia w programach finansowania. Należy zatem określić szczegółowy zakres działań informacyjnych i promocyjnych w celu wypełnienia tej luki komunikacyjno-informacyjnej.
- (3) Należy określić minimum koniecznych działań skierowanych do potencjalnych beneficjentów i informujących ich o możliwościach w zakresie finansowania oferowanego wspólnie przez Unię i państwa członkowskie w ramach programów krajowych. Dzięki temu informacje na temat możliwości pozyskania finansowania będą docierały do szerokiego kręgu zainteresowanych stron, zgodnie z zasadami przejrzystości. W celu zwiększenia przejrzystości wykorzystania środków finansowych należy publikować wykaz beneficjentów, nazwy projektów oraz wysokość finansowania przyznanego na te projekty ze środków publicznych.
- (4) Aby umożliwić bezzwłoczne zastosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu i nie opóźnić zatwierdzenia programów krajowych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (5) Zjednoczone Królestwo i Irlandia są związane rozporządzeniem (UE) nr 514/2014, a w konsekwencji również niniejszym rozporządzeniem.
- (6) Dania nie jest związana rozporządzeniem (UE) nr 514/2014 ani niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Obowiązki państw członkowskich w zakresie działań informacyjnych i promocyjnych skierowanych do opinii publicznej**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby działania informacyjne i promocyjne, o których mowa w art. 53 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, były rozpowszechniane za pośrednictwem różnych form i sposobów komunikacji.

Państwa członkowskie zapewniają szerokie rozpowszechnianie podstawowych wskazówek na temat programów krajowych, włącznie ze szczegółowymi informacjami na temat wkładów finansowych, a także ich udostępnianie wszystkim zainteresowanym stronom.

Niemniej jednak na podstawie przesłanek, o których mowa w art. 53 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o objęciu szczegółowych ustaleń w zakresie zarządzania programem krajowym oraz innych informacji związanych z wdrażaniem programu klauzulą poufności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 112.

2. Państwa członkowskie przeprowadzają imprezy informacyjne z okazji rozpoczęcia programu krajowego lub w celu przedstawienia osiągnięć programu krajowego lub osiągnięć związanych z realizacją szczegółowych rozporządzeń, o których mowa w art. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 514/2014.

Wykaz działań, o których mowa w art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, jest aktualizowany przynajmniej raz do roku.

Wszystkie państwa członkowskie przekazują Komisji adres strony internetowej, o której mowa w art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 514/2014.

Artykuł 2

Obowiązki beneficjentów w zakresie działań informacyjnych i promocyjnych skierowanych do opinii publicznej

1. Na zasadach określonych w niniejszym artykule państwa członkowskie przewidują w stosunku do beneficjentów obowiązek informowania opinii publicznej na temat pomocy finansowej otrzymanej w ramach programu krajowego.

2. Państwo członkowskie zadba o to, aby beneficjent był obowiązany wystawić widoczną stałą tablicę dużego formatu w terminie do trzech miesięcy od ukończenia każdego projektu spełniającego poniższe warunki:

- a) całkowity wkład Unii w ramach projektu przekracza 100 000 EUR; oraz
- b) projekt obejmuje zakup obiektu fizycznego bądź finansowanie infrastruktury lub projektów budowlanych.

Na tablicy powinien zostać podany rodzaj oraz nazwa projektu. Informacje, o których mowa w art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1049/2014 ⁽¹⁾, powinny zajmować przynajmniej 25 % tablicy.

3. Jeśli projekt finansowany jest w ramach programu krajowego, państwo członkowskie zapewnia, aby beneficjent poinformował o tym osoby uczestniczące w projekcie.

4. Wszystkie projekty i dokumenty w ramach programu krajowego, w tym zaświadczenia obecności, zawierają wzmiankę o tym, że projekt jest współfinansowany w ramach programu krajowego.

Artykuł 3

Obowiązek państw członkowskich w zakresie informowania potencjalnych beneficjentów

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby potencjalni beneficjenci mieli, z uwzględnieniem dostępności elektronicznych i pozostałych sposobów przekazywania informacji, dostęp do właściwych i aktualnych informacji obejmujących przynajmniej:

- a) możliwości finansowania i ogłoszenie zaproszenia do składania wniosków;
- b) warunki kwalifikowalności do otrzymania finansowania w ramach programu krajowego;
- c) opis procedur rozpatrywania wniosków o finansowanie i odnośnych terminów;
- d) kryteria wyboru projektów do finansowania;
- e) dane osób, mogących udzielić informacji na temat programów krajowych.

2. Państwo członkowskie powiadamia potencjalnych beneficjentów o opublikowaniu informacji, zgodnie z art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 514/2014.

Artykuł 4

Spoczywający na państwach członkowskich obowiązek informowania beneficjentów

Państwo członkowskie powiadamia beneficjentów, że przyjęcie finansowania jest równoznaczne z wyrażeniem zgody na ich wymienienie na liście działań publikowanej zgodnie z art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 514/2014.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1049/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. w sprawie charakterystyki technicznej działań informacyjnych i promocyjnych w związku z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego (zob. s. 9 niniejszego Dziennika Urzędowego).

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1049/2014**z dnia 30 lipca 2014 r.****w sprawie charakterystyki technicznej działań informacyjnych i promocyjnych w związku z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 ustanawia przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego.
- (2) Należy zapewnić, aby finansowe wsparcie zapewniane przez Unię było widoczne, co prowadzi do upowszechnienia wiedzy o roli, jaką Unia odgrywa w programach finansowania. Działania z zakresu informacji i promocji powinny zatem zawierać określone informacje wskazujące na udział Unii, w tym symbol Unii. Dla zapewnienia spójności należy stosować symbol Unii w formacie standardowym.
- (3) Zjednoczone Królestwo i Irlandia są związane rozporządzeniem (UE) nr 514/2014, a w konsekwencji również niniejszym rozporządzeniem.
- (4) Dania nie jest związana rozporządzeniem (UE) nr 514/2014 ani niniejszym rozporządzeniem.
- (5) Aby umożliwić bezzwłoczne zastosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu i nie opóźnić zatwierdzenia programów krajowych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Funduszu Azylu, Migracji i Bezpieczeństwa Wewnętrznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Charakterystyka techniczna działań informacyjnych i promocyjnych na potrzeby projektu**

Wszelkie działania informacyjne i promocyjne kierowane do beneficjentów, potencjalnych beneficjentów końcowych i opinii publicznej zawierają:

- a) symbol Unii Europejskiej spełniający normy graficzne określone w załączniku oraz odniesienie do Unii Europejskiej;
- b) odniesienie do funduszu wspierającego projekt, zgodnie z załącznikiem;
- c) oświadczenie o treści określonej przez instytucję odpowiedzialną, podkreślające wartość dodaną, jaką stanowi wkład Unii Europejskiej.

Postanowienia lit. a) i c) nie mają zastosowania do niewielkich materiałów promocyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 112.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

INSTRUKCJE DOTYCZĄCE SYMBOLU UNII ORAZ OKREŚLAJĄCE STANDARDOWE KOLORY — OPIS SYMBOLICZNY

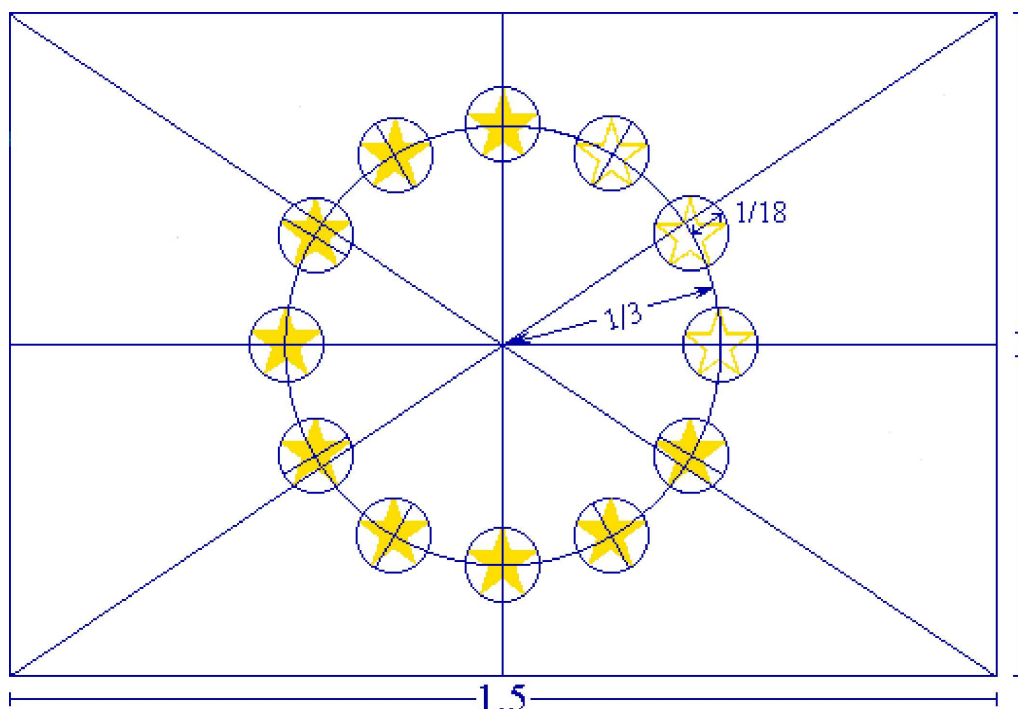
Na błękitnym tle dwanaście złotych gwiazd tworzy okrąg, reprezentujący unię narodów Europy. Liczba gwiazd jest stała (12) i symbolizuje doskonałość i jedność.

Szczegóły i wytyczne dostępne na stronie: http://ec.europa.eu/dgs/communication/services/visual_identity/pdf/use-emblem_en.pdf

1. OPIS HERALDYCZNY

Na błękitnym polu okrąg z dwunastu złotych gwiazd, niedotykających się ramionami.

2. OPIS GEOMETRYCZNY

Symbol ma kształt niebieskiej prostokątnej flagi, której długość jest równa 1,5 szerokości. Dwanaście złotych gwiazd, umieszczonych w równych odstępach, tworzy niewidoczny okrąg ze środkiem w miejscu przecięcia przekątnych prostokąta. Promień okręgu równa się jednej trzeciej wysokości flagi. Każda z gwiazd posiada pięć ramion położonych na obwodzie niewidzialnego okręgu, którego promień równy jest jednej osiemnastej wysokości flagi. Wszystkie gwiazdy są ustawione w pozycji pionowej, tzn. jedno ramię znajduje się w pionie, a dwa ramiona na linii prostej prostopadłej do osi szerokości. Okrąg ustawiony jest tak, że gwiazdy są w miejscu godzin na tarczy zegara. Ich liczba jest niezmienna.

3. PRZEPISOWE KOLORY

Kolory symbolu są następujące:

NIEBIESKI ODBITY PANTONE (PANTONE REFLEX BLUE) jest kolorem powierzchni prostokąta;

ŻÓŁTY PANTONE (PANTONE YELLOW) jest kolorem gwiazd.

Druk czterokolorowy

Przy stosowaniu druku czterokolorowego dwa standardowe kolory powstają przez użycie czterech kolorów w procesie druku czterokolorowego.

ŻÓŁTY PANTONE uzyskuje się poprzez 100 % „process yellow”.

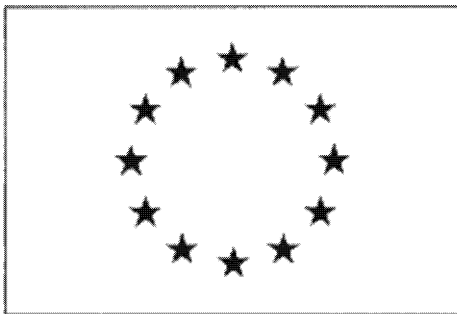
NIEBIESKI PANTONE REFLEX uzyskuje się poprzez wymieszanie 100 % „process cyan” z 80 % „process magenta”.

4. INTERNET

Na stronach internetowych NIEBIESKI PANTONE REFLEX odpowiada kolorowi RGB:0/0/153 (w systemie szesnastkowym: 003399), a ŻÓŁTY PANTONE — kolorowi RGB:255/204/0 (w systemie szesnastkowym: FFCC00).

5. REPRODUKCJE JEDNOBARWNE

Jeśli używany jest czarny kolor, prostokąt powinien posiadać czarną obwódkę, a gwiazdy powinny być czarne na białym tle.

Przy użyciu koloru niebieskiego (Reflex Blue) należy używać 100-procentowy niebieski z białym negatywem do reprodukcji gwiazd.

6. REPRODUKCJA NA KOLOROWYM TLE

Jeżeli tło musi być kolorowe, wokół prostokąta należy wykonać białą obwódkę o szerokości 1/25 wysokości prostokąta.

7. STOSOWANIE TEKSTU POTWIERDZAJĄCEGO FINANSOWANIE ZE STRONY UE

Podstawowe zasady

Minimalna wysokość symbolu UE wynosi 1 cm.

Nazwa Unii Europejskiej powinna być zawsze zapisywana w całości.

W połączeniu z symbolem UE można stosować którąkolwiek z następujących czcionek: Arial, Calibri, Garamond, Trebuchet, Tahoma, Verdana.

Nie jest dozwolone stosowanie kursywy, podkreśleń i efektów czcionki.

- Rozmieszczenie tekstu względem symbolu UE jest dowolne, ale tekst nie powinien w żaden sposób kolidować z symbolem.
 - Rozmiar czcionki powinien być proporcjonalny do rozmiaru symbolu.
 - Czcionka powinna mieć kolor niebieski odbity pantone — Pantone Reflex Blue — (ten sam odcień niebieskiego co w fladze UE), czarny lub biały, w zależności od tła.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1050/2014**z dnia 6 października 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 października 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	57,9
	MA	154,8
	MK	59,9
	TR	47,7
	XS	75,9
	ZZ	79,2
0707 00 05	TR	100,9
	ZZ	100,9
0709 93 10	TR	110,7
	ZZ	110,7
0805 50 10	AR	124,5
	CL	123,1
	IL	102,2
	TR	111,8
	UY	119,4
	ZA	128,5
	ZZ	118,3
	ZZ	118,3
0806 10 10	BR	155,3
	MK	32,3
	TR	121,7
	ZZ	103,1
	ZZ	103,1
0808 10 80	BA	39,5
	BR	53,6
	CL	90,5
	NZ	143,0
	ZA	137,2
	ZZ	92,8
	ZZ	92,8
0808 30 90	CN	95,2
	TR	123,2
	ZZ	109,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 29 września 2014 r.

upoważniająca Włochy do stosowania na określonych obszarach geograficznych obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego oraz LPG używanych do celów grzewczych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

(2014/695/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy 2003/96/WE Włochy zostały upoważnione do stosowania na niektórych „szczególnie upośledzonych obszarach” obniżonych stawek podatku akcyzowego na olej gazowy oraz LPG używane do celów grzewczych. Ostatnie pozwolenie zostało udzielone do dnia 31 grudnia 2012 r. decyzją Rady 2008/318/WE ⁽²⁾.
- (2) Pismem z dnia 31 maja 2012 r. władze włoskie wystąpiły z wnioskiem o zezwolenie na stosowanie na niektórych znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji obszarach geograficznych obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego oraz LPG używanych do celów grzewczych w drodze przedłużenia praktyki stosowanej na mocy decyzji 2008/318/WE, przed wygaśnięciem tej decyzji. Władze włoskie przedłożyły dodatkowe informacje i wyjaśnienia w dniach 4 grudnia 2012 r., 16 lipca 2013 r., 31 grudnia 2013 r. i 22 stycznia 2014 r. Pismem z dnia 19 marca 2014 r. władze włoskie wystąpiły z wnioskiem o przedłużenie zezwolenia udzielonego decyzją 2008/318/WE bez zmian w odniesieniu do jego zasięgu terytorialnego, na okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (3) Włochy mają niezwykle zróżnicowane terytorium, gdzie warunki klimatyczne i geograficzne są bardzo zmienne. Z uwagi na charakterystykę swojego terytorium Włochy wprowadziły obniżone stawki opodatkowania oleju gazowego oraz LPG w celu częściowej kompensacji nieproporcjonalnie wysokich kosztów ogrzewania ponoszonych przez mieszkańców niektórych obszarów geograficznych.
- (4) Zróżnicowanie stawek podatkowych we Włoszech opiera się na obiektywnych kryteriach i ma na celu zapewnienie ludności na kwalifikujących się obszarach stopy życia porównywalnej do tej, jaką ma pozostała część ludności, za pomocą obniżenia nieproporcjonalnie wysokich kosztów ogrzewania wynikających z trudnych warunków klimatycznych lub trudności w zaopatrzeniu w paliwo.
- (5) Obniżone stawki opodatkowania mają zastosowanie na obszarach geograficznych spełniających jedno z następujących kryteriów: a) najtrudniejsze warunki klimatyczne na terytorium Włoch, tj. gminy położone na terenie strefy F zgodnie z dekretem prezydenckim nr 412 z 1993 r. ⁽³⁾; b) trudne warunki klimatyczne połączone z trudnościami w zaopatrzeniu w paliwo, tj. gminy położone w strefie E zgodnie z dekretem prezydenckim nr 412 z 1993 r.; oraz c) izolacja geograficzna w połączeniu z trudnym i kosztownym zaopatrzeniem w paliwo, tj. Sycylia oraz małe wyspy. Ze względu na fakt, że rozwój sieci przesyłowej gazu ziemnego w znaczącym stopniu obniży dodatkowe koszty ogrzewania i zwiększy zróżnicowanie dostaw paliwa, w stosownych przypadkach obniżone stawki opodatkowania powinny być stosowane tylko do czasu zakończenia budowy sieci przesyłowej gazu ziemnego na terenie poszczególnych gmin.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2008/318/WE z dnia 7 kwietnia 2008 r. upoważniająca Włochy do stosowania na określonych obszarach geograficznych obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego i gazu płynnego używanych do celów grzewczych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE (Dz.U. L 109 z 19.4.2008, s. 27).

⁽³⁾ W dekreście prezydenckim nr 412 z 1993 r. podzielono terytorium Włoch na sześć stref klimatycznych (od A do F). Klasyfikacja ta oparta jest na jednostce „stopniodni”, które odzwierciedlają liczbę dni w roku, w których temperatura zewnętrzna odbiega od optymalnego poziomu 20 °C, co powoduje konieczność ogrzewania.

- (6) Komisja dokonała przeglądu środka, którego dotyczy wniosek, i uznała, że nie narusza on zasad konkurencji ani nie ogranicza funkcjonowania rynku wewnętrznego; nie uznała go też za niezgodny z polityką UE w dziedzinach ochrony środowiska, energii i transportu. Zarówno w przypadku oleju gazowego, jak i LPG obniżona stawka podatkowa pozostałaby wyższa niż minimalne poziomy opodatkowania określone w dyrektywie 2003/96/WE i jedynie częściowo zmniejszałyby dodatkowe koszty ogrzewania ponoszone na odnośnych obszarach geograficznych.
- (7) Środek, którego dotyczy wniosek, miałby zastosowanie jedynie do ogrzewania pomieszczeń (zarówno na potrzeby osób prywatnych, jak i podmiotów gospodarczych) i nie miałby zastosowania w przypadku innych form wykorzystania gospodarczego oleju gazowego oraz LPG. Według władz włoskich kwota korzyści podatkowych dla podmiotów gospodarczych byłaby w każdym poszczególnym przypadku objęta rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1407/2013⁽¹⁾. Jeśli jednak zyski jakiegokolwiek indywidualnego przedsiębiorstwa przekroczą limity określone w tym rozporządzeniu, fakt ten należy zgłosić Komisji zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 734/2013⁽²⁾.
- (8) W celu zapewnienia, aby środek był stosowany w sposób nieprzerwany w odniesieniu do zezwolenia na stosowanie na obniżonych stawek podatku akcyzowego, udzielonego decyzją 2008/318/WE, które wygasło w dniu 31 grudnia 2012 r., właściwe byłoby stosowanie niniejszej decyzji od dnia 1 stycznia 2013 r. Nieprzerwane stosowanie systemu obniżonych stawek podatku akcyzowego przyczyniłoby się do zagwarantowania pewności prawa i nie naruszałoby uzasadnionych oczekiwań ludności kwalifikujących się obszarów. W związku z tym właściwe byłoby udzielanie pozwoleń na okres sześciu lat. Taki okres jego stosowania zapewniłby władzom włoskim wystarczająco dużo czasu na przeprowadzenie oceny jego wpływu na środowisko. Wskazywałby również na potrzebę wprowadzenia w przyszłości bardziej ukierunkowanych środków w zakresie oszczędzania energii w celu poprawy efektywności energetycznej i zapewnienia pozytywnego wpływu na środowisko,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym upoważnia się Włochy do stosowania obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego oraz LPG używanych do celów grzewczych w następujących znajdujących się w niekorzystnej sytuacji obszarach geograficznych:

- a) gminy znajdujące się w strefie F zgodnie z dekretem prezydenckim nr 412 z dnia 26 sierpnia 1993 r.;
- b) gminy znajdujące się w strefie E zgodnie z dekretem prezydenckim nr 412 z dnia 26 sierpnia 1993 r.;
- c) gminy Sardynii i małych wysp, tj. wszystkie włoskie wyspy z wyjątkiem Sycylii.

2. W celu uniknięcia nadmiernej kompensacji obniżka nie może wykroczyć poza dodatkowe koszty ogrzewania na danych obszarach. W przypadku Sardynii i małych wysp obniżenie opodatkowania nie może pociągać za sobą obniżki cen poniżej ceny tego samego paliwa we Włoszech kontynentalnych.

3. Obniżona stawka musi być zgodna z wymogami określonymi w dyrektywie Rady 2003/96/WE, a w szczególności z minimalnymi poziomami stawek opodatkowania określonymi w jej art. 9.

Artykuł 2

Obszary geograficzne, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b) i c), kwalifikują się do ulgi podatkowej, jeżeli w danej gminie nie ma dostępnej sieci przesyłowej gazu ziemnego.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 734/2013 z dnia 22 lipca 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 659/1999 ustanawiające szczególne zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 204 z 31.7.2013, s. 15).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 września 2014 r.

W imieniu Rady
S. GOZI
Przewodniczący

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 906/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wydatków w zakresie interwencji publicznej**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 255 z dnia 28 sierpnia 2014 r.)

Strona 5, załącznik I, część I, pkt 2, akapit ostatni:

zamiast: „o których mowa w lit. a”),

powinno być: „o których mowa w pkt 1”.

Strona 5, załącznik I, część I, pkt 3, akapit pierwszy:

zamiast: „przepisów lit. b”),

powinno być: „przepisów pkt 2”.

Strona 5, załącznik I, część I, pkt 3, akapit pierwszy:

zamiast: „przepisów lit. a”),

powinno być: „przepisów pkt 1”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL